

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 6. maj 2013
Kontor: Sikkerheds- og Forebyggelseskontoret
Sagsbeh: Jean Elisabeth Hørdum
Sagsnr.: 2013-0037-0038
Dok.: 756184

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 11 (L 161), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 23. april 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 11 (L 161) fra Folketingets Retsudvalg:

“Vil ministeren redegøre for, hvorfor ministeren mener, at et uafhængigt tilsyn med PET, der er bredere end lovforslagets og som bl.a. omfatter tilsyn med operative aktiviteter hos PET, vil kunne betyde, at fremmede efterretningstjenester ikke længere finder grundlag for at samarbejde med PET på samme måde som i dag, når de selvsamme efterretningstjenester, herunder for eksempel den britiske, den amerikanske, den tyske og den norske, selv er underlagt en række forskellige tilsynsmodeller, hvor såvel uafhængige som parlamentariske tilsynsførende foretager tilsyn med om reglerne overholdes for så vidt angår såvel registreringsdelen som disse efterretningstjenesters afsluttede operative aktiviteter?”

Svar:

Med loven nedsættes et uafhængigt tilsyn til afløsning af Wambergudvalget. Tilsynet får bl.a. til opgave at kontrollere Politiets Efterretningstjeneste i alle tilfælde, hvor tjenesten behandler oplysninger, der er omfattet af lovforslagets §§ 3, 4 og 7-11. Det indebærer, at tilsynet som udgangspunkt får samme tilsynsrolle i forhold til efterretningstjenesten, som Datatilsynet i medfør af persondataloven har i forhold til andre offentlige myndigheder.

Det vil derimod ikke høre til tilsynets opgaver at udtale sig om, hvorvidt Politiets Efterretningstjeneste udfører sine opgaver på en hensigtsmæssig måde, herunder hvordan tjenesten prioriterer sine operative og efterforskningsmæssige ressourcer, da dette beror på en politifaglig vurdering. Tilsynet vil af samme grund ikke kunne føre tilsyn med, hvornår og mod hvem Politiets Efterretningstjeneste beslutter af indlede en undersøgelses-sag.

Afgrænsningen af tilsynets opgaver skal ses i sammenhæng med den samlede kontrol med Politiets Efterretningstjeneste. Efterretningstjenesten vil således – udover tilsynets kontrol – også fremover være underlagt kontrol fra en række instanser, herunder justitsministeren, der på regeringens vegne fører tilsyn med Politiets Efterretningstjeneste. Det følger i den forbindelse af lovforslagets § 1, stk. 1, nr. 5, at efterretningstjenesten er forpligtet til at holde justitsministeren orienteret om forhold af betydning for landets indre sikkerhed, om forhold af væsentlig betydning inden for tjenestens virksomhed og om vigtige enkeltsager. Efterretningstjenesten er endvidere underlagt kontrol fra bl.a. domstolene, der kontrollerer, at efterretningstjenesten overholder retsplejelovens regler om efterforskning og tvangsind-

greb mv.

Ved afgrænsningen af tilsynets opgaver er der således ikke – som det synes forudsat i spørgsmålet – lagt vægt på hensynet til Politiets Efterretningstjenestes samarbejde med udenlandske efterretningstjenester. Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 20 søges dette hensyn i stedet varetaget ved at præcisere, at tilsynet – ligesom andre, der beskæftiger sig med efterretningssager – så vidt muligt bør efterleve princippet om ”need to know”, der er med til at modvirke en utilsigtet spredning af fortrolige oplysninger. Der henvises i den forbindelse til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 7 (L 161) fra Folketingets Retsudvalg.

For så vidt angår andres landes kontrol med deres efterretningstjenester bemærker Justitsministeriet i forlængelse heraf, at man – som anført i punkt 2.1 i den kommenterende høringsoversigt vedrørende L 162 – bør være forsigtig med at sammenligne forskellige landes regler for kontrol og åbenhed med deres efterretningstjenester. Det skyldes, at der i sagens natur er forskel på, hvilke retlige og faktiske forhold som kontrol- og tilsynsordninger vedrørende efterretningstjenester bygger på i forskellige lande.